

Slovenija v srcu

Uvod

Slovenska demokratska stranka se je preko obeh svojih predhodnic (Socialdemokratske stranke Slovenije in Slovenske demokratične zveze) rojevala sočasno z nastajanjem slovenske parlamentarne demokracije in slovenske samostojnosti. Zato je od samega začetka neločljiv del najpomembnejših političnih procesov v vsej znani zgodovini Slovencev. Vrednote slovenske osamosvojitve so bile tako od nastanka dalje osrednji moto našega delovanja. Skupni imenovalec programskih naporov SDS je bila želja po svobodni domovini, ki bo dom pravičnosti, blaginje in miru za vse in ne samo za nekatere.

Na tej poti je bila SDS najprej del zmagovalne koalicije Demos, ki je v letih 1989-1992 pod vodstvom našega predsednika dr. Jožeta Pučnika dosegla večstrankarske volitve, osamosvojila in obranila Slovenijo ter jo pripeljala do mednarodnega priznanja. Nato je trikrat zmagala na lokalnih in dvakrat na evropskih volitvah. Na državnozborskih volitvah je enkrat dosegla prvo in trikrat drugo mesto. Kadar smo bili del vladne koalicije, smo morali svoj program vedno usklajevati z drugimi parlamentarnimi strankami, a smo kljub temu tistim obdobjem dali pozitiven pečat osamosvojitvenih vrednot, pravičnosti in blaginje za vse. SDS je odločilno prispevala k osamosvojitvi, demokratizaciji in uspešni obrambi Slovenije, k vstopu v Schengenski prostor in prevzemu skupne evropske valute ter k najhitrejšemu porastu splošne blaginje v zgodovini Slovenije v obdobju 2004-2008. Pomembno je prispevala k vstopu Slovenije v EU, NATO in OECD ter k mednarodni uveljavitvi slovenske države.

Danes smo Slovenci ponovno pred velikimi izzivi. Nanje odgovarjamo z uresničevanjem vrednot in usmeritev, zapisanih v našem političnem programu. Nanje odgovarjamo tudi z usmeritvami, ki so zapisane v tej nosilni resoluciji 11. kongresa SDS.

Ni več shojenih poti

Pred več kot dvema desetletjema smo za svojo himno sprejeli pesem Slovenska pomlad. V njej smo zapisali tudi ugotovitev, da sedaj, po izborjeni in ubranjeni samostojnosti, "stojimo na razpotju že shojenih poti". Takrat smo verjeli, da bo tranzicija v Sloveniji uspešno končana, pred nami pa je bila jasna pot v evroatlantske integracije, ki je imela vso našo in splošno podporo v Sloveniji. Vemo, da smo začetke teh poti uspešno prehodili, vendar danes poti pred nami niso več shojene in samoumevne. Skupaj z Evropsko unijo smo se znašli pred velikimi izzivi in negotovo prihodnostjo. Pred negotovo prihodnostjo je Slovenija v stanju, ki nas navdaja s skrbjo.

Tranzicija iz totalitarnega režima v sodobno odprto družbo na mnogih področjih ni uspela. Stari vzorci obvladovanja ljudi so si nadeli nova imena in oblike, učinki pa so več ali manj isti.

Namesto sproščene in samozavestne družbe, ponosne nase in odprte v svet, smo dobili zatohlo birokratsko ozračje, kjer skušajo upravljavci države in omrežja v ozadju nadzorovati vse. Novi privilegiji so se večinoma razbohotili na gojiščih starih in še povečali delitve na prvo in drugorazredne državljane.

Množično in namerno se krši celo redka zakonodaja, ki je bila sprejeta z namenom očiščenja Slovenije totalitarne navlake (npr. ignoriranje Pučnikovega amandmaja, ki je bil leta 1994 sprejet k zakonu o sodniški službi in ki je določal, da sodniki, ki so kršili človekove pravice, ne smejo več opravljati te službe), prav tako pa tudi resolucije Sveta Evrope o razgradnji dediščine totalitarnih komunističnih režimov ter odločitve slovenskih sodnih organov (razglasitev nekdanje SDV kot zločinske organizacije v sodbah US in VS RS ipd.).

V razmerah, ki terjajo še posebej skrbno in odgovorno ravnanje pri sprejemanju odločitev, smo soočeni z zlorabami državnih institucij, ukradenimi volitvami ter posledično amaterskim upravljanjem z državo. Prevladujoče vztrajanje na laži in prizadevanja za ohranitev neupravičenih privilegijev onemogočajo narodno spravo.

Komaj kje in kdaj smo sposobni dosegati nacionalno soglasje o ključnih temah naše prihodnosti. Za znaten del slovenske politike je tujec več vreden kot domači človek. Za lažno solidarnostjo tičijo jasni obrisi prizadevanj za uvoz novih volivcev brez korenin v slovenski kulturi in identiteti.

Leta 2017 smo Slovenci kot narod, ki ni spravljen s svojo preteklostjo in ki mu ni uspelo dokončati tranzicije, soočeni z drastičnimi spremembami zunanjega okolja. Slovenija, ne glede na stanje znotraj nje, seveda ne more odločilno vplivati na razgradnjo EU, tudi če bi hotela, a prav tako je ne more niti rešiti. Lahko pa bi prispevali izvirne ideje za njeno ohranitev in razvoj. Kot člani EU smo izpostavljeni silnicam, ki jih večinsko določajo drugi. Skupaj z EU pa usodnim izzivom, ki jih predstavljajo staranje evropskega prebivalstva, trajen imigrantski pritisk na meje Evrope, obnovljeni blokovski apetiti Moskve, zanemarjanje vrednostnega temelja EU in zahtevnim razmeram pretežno nedorasla evropska politična elita.

Trenutni upravljavci slovenske države so pasivni in škodljivi pri reševanju skupnih problemov in brez vizije ravnanja v primeru nadaljnjih dezintegracijskih procesov v EU. Ukvarjajo se s futurističnimi študijami o Sloveniji leta 2050, medtem ko so brez rešitev za probleme današnjega in jutrišnjega dne pri nas in v širšem okolju. Še več. Z nezakonitim in kaotičnim reagiranjem na veliki imigrantski val, ki je po balkanski poti Slovenijo zadel leta 2015, so celo pomembno prispevali k povečevanju napetosti in dezintegracijskim silnicam znotraj unije.

Administrativna bremena, ki jih danes čuti slovenski državljan in še posebej podjetnik, so neprimerno večja kot so bila pred dvajsetimi ali desetimi leti. Levotranzijska oblast si je v vseh mandatih prizadevala za uvedbo novih predpisov, birokratskih ovir in povečanje raznih kazni, od avtomobilskih nalepk do drastičnih sankcij za prometne prekrške. Davčna uprava s selektivno in poljubno obravnavo samo nekaterih in vedno istih gospodarskih subjektov

odganja slovenske podjetnike v tujino. Represivni organi preganjajo kurje tatove in politično opozicijo, medtem ko banksterji, večinoma iz vrst tranzicijske levice, kljub milijardnim krajam ostajajo nedotaknjeni. Represivni organi z veliko vnemo preiskujejo župane podeželskih občin, pri aktualnih županih Maribora ali Ljubljane pa kljub očitnemu kriminalu tudi po večletnih preiskavah nobenih pravnomočnih sodb.

Slovenija za vse

Pot bomo našli ali pa si jo bomo naredili. (Hanibal Barca)

Kriza evropskega okolja z negotovo prihodnostjo ter nepripravljenost slovenske države nanjo terja od nas ravnanje, usmerjeno v:

- spoznavanje in razumevanje dejanskega stanja doma in v svetu brez propagandnih primesi
- krepitev silnic nacionalne enotnosti in narodne zavesti ter kulturnega izročila
- oblikovanje svežih predlogov za ohranitev evropske integracije v sedanji obliki
- odkrivanje in oblikovanje strateških poti, ki bodo Sloveniji tudi v primeru nadaljevanja dezintegracijskih procesov EU omogočili obstoj in čimbolj varno prihodnost

Tehnologija je v zadnjih desetletjih odločilno spremenila načine medsebojne komunikacije med ljudmi, gospodarskimi in državnimi dejavniki. Izobrazbi kot temeljnemu izenačevalcu ljudi se je pridružil drugi strateški izenačevalec, internet. Neposredna komunikacija med posamezniki ne glede na razdalje bivanja je postoterala možnosti izmenjave informacij, znanja in kulturnih vzorcev. Praktično vsakdo si lahko danes ustvari sliko o lastni kvaliteti življenja v primerjavi z drugimi zemljani kjerkoli na svetu. Ta možnost je bistveno okrepila migracijske pritiske v smeri evroatlantskega območja, ki fizično nima na voljo dovolj velikega prostora, da bi lahko - tudi če ne bi bilo kulturnih, fiskalnih in socialnih ovir - sprejel vse, ki se želijo nastaniti v njem.

Zgodovina človeštva je dokazala, da lahko tudi zelo različne kulture miroljubno bivajo druga ob drugi, če ne prihaja do prisilnega oziroma nasilnega mešanja. V tem zadnjem primeru pa je bila različnost eden temeljnih motivov za uničujoče vojne in propad mnogih ljudstev. Praviloma so propadale kulture, ki so bile civilizacijsko bolj razvite, prevladala pa so plemena z višjo rodnostjo, ki so bila bolj nasilna in brezobzirna. Danes se zgodovina deloma ponavlja in skrajni čas je, da se iz nje nekaj naučimo.

Slovenija je ena izmed najstarejših držav glede na povprečno starost prebivalstva. Zasedamo katastrofalno 9 mesto na svetu od 230 držav in trend staranja se še povečuje. Povprečna starost prebivalstva v svetu je 30, v EU 42 in v Sloveniji 44 let.

SDS bo postavila slovensko družino v ospredje, kot temeljno vrednoto družbe. Družina bo postala investicijski projekt in ne del socialne politike. Samo številčno večje družine so tiste, ki ohranjajo slovenstvo in slovenski narod tudi za jutrišnji dan.

Družinam bomo omogočili ugoden kredit za ureditev stanovanjskega vprašanja (nakup stanovanja/hiše), pri čemer bo glavnica kredita zmanjšana za 20 % ob rojstvu vsakega novorojenega otroka.

Slovenija naj bo odprta za različno kulturno izmenjavo, ki nas lahko bogati, hkrati pa mora odločno zavračati levičarsko vsiljevanje multikulturalnosti, ki ne loči več med slovenskim jezikom in slovensko kulturo, ki je odločilni sestavni del naše identitete ter drugimi kulturami. V Sloveniji ima vedno prednost, državno varstvo in neposredno državno pomoč slovensko kulturno izročilo. Slovenska beseda, pesem, tradicija.

V negotovih časih, ki so pred nami, je relativna nacionalna homogenost Slovencev velika prednost in dobrina, tako kot je bila v času slovenske osamosvojitve. Zato ne pristajamo na politiko, ki za ilegalnega migranta troši trikrat več davkoplačevalskega denarja kot znaša minimalna plača slovenskega delavca. Takšna politika v Slovenijo privlači tujce iz najbolj oddaljenih kultur, hkrati pa s siromašenjem gospodarstva in prebivalstva odganja mlade Slovenke in Slovence v tujino s trebihom za kruhom. To je uničevalna, protislovenska politika, ki pod krinko lažne solidarnosti z našim denarjem spreminja podobo Slovenije in s tem tudi strukturo volilnega telesa, kar je končni cilj protinarodne politike.

Velikanska večina Slovencev, pripadnikov obeh avtohtonih narodnih manjšin ter vseh lojalnih državljanov Slovenije takšne politike ne podpira, vendar so dnevno izpostavljeni lažem in zamegljevanjem, ki jih širijo mediji v lasti ali pod nadzorom paradržave. Zato bomo izkoristili vse možnosti neposredne komunikacije s posamezniki za širjenje resnice o stanju in možnih rešitvah.

Slovenska demokratska stranka si od svojega nastanka prizadeva za čim bolj enake izhodiščne možnosti. Vsak, pa naj se rodi kjerkoli v Sloveniji, v revni ali bogati družini, mora dobiti možnost, da razvije svoje potenciale. Tega pristopa ne vidimo kot del socialne, ampak kot del razvojne politike. Kot vlaganje v človeka, da si bo lahko sam ustvaril pogoje za dobro življenje sebe in družine ter preko tega in poleg tega prispeval tudi k skupnemu razvoju Slovenije. S to politiko zagovarjamo pravico posameznika, da si lahko ustvari toliko večjo osebno blaginjo, kolikor bolj si bo prizadeval za boljšo izobrazbo, delo in dobro gospodarjenje.

SDS se bo borila za vsakega posameznika, ki mu centralistično upravljanje, privilegiji prvorazrednih, različne birokratske ovire, neenaka obravnava, birokratska šikaniranja, dolgi

sodni postopki, ignoranca organov socialne države ipd. onemogočajo enakopravne izhodiščne možnosti za uspeh in srečo v življenju. Za vsakega, ki se zaradi opisanega stanja v lastni domovini počuti drugorazreden. Za vsakega otroka, ki zmore, pa zaradi družinskih razmer ne more obiskovati primerne šole, za dijaka in študenta, ki je neupravičeno ostal brez zadostne štipendije, za vsakega delavca, ki so mu vzeli delo zaradi gospodarskega kriminala in rop slovenskih bank, za vsakega dnevnega delovnega migranta, ki ga preveč obdavčijo, za vsakega podjetnika, ki ga davčna uprava neupravičeno šikanira, za vsakega kmeta, ki skrbi za zdravo hrano in urejenost ter poseljenost našega podeželja in gorskega sveta, za vsako družino, ki jo brez lastne krivde potiskajo proti socialnemu robu in za vsakega uslužbenca v javnem sektorju, ki za enako plačo opravlja delo drugih, ki izkoriščajo togo delavnopravno zakonodajo v javnih službah.

SDS se bo borila za pravice vsakega delavca in vsakega upokojenca, ki danes prejema dvakrat ali trikrat nižjo plačo ali pokojnino kot je naš strošek za enega ilegalnega migranta, ki je v Sloveniji zaprosil za azil. SDS ne bo mirovala, dokler Slovenija ne bo postala prostor pravičnosti in dom, v katerem se bo vsak počutil varnega in sprejetega.

SDS bo za naslednji mandat izdelala konkreten program debirokratizacije Slovenije. Za vsak nov predpis bomo dva obstoječa razveljavili. Z nastankom vsake nove vladne službe ali organa bomo dva obstoječa ukinili. Noben predpis ne more nadomestiti zdrave pameti in odgovornosti posameznika. Pristojnosti bodo prenesene na logične nivoje, okrepljena se bo vloga pokrajinskih ter občinskih institucij. SDS podpira čimprejšnjo ustanovitev pokrajin.

V ospredje družbene pozornosti bodo prišli tisti, ki dobro delajo in dobro gospodarijo. Junaki bodo tisti, ki ustvarjajo nova kvalitetna delovna mesta in so inovativni. Sproščena Slovenija ne bo temeljila na predpisih, ampak na zdravem razumu in zdravi tekmovalnosti ter odgovornosti. Večje pristojnosti bodo šle z roko v roki z večjo odgovornostjo. Javni razpisi ne bodo nerazumljiva birokratska procedura, ampak hiter in učinkovit izbor najboljše in najugodnejše ponudbe s strani odgovorne osebe. Odgovorno in dobro delo ter gospodarjenje v javnih službah bo bolje nagrajeno. Oseba, ki bo neko podjetje spravila v stečaj, ne bo več mogla ustanoviti ali voditi novega.

Slovenija bo z nujnimi spremembami in modernizacijo šolskega sistema omogočila razvoj potencialov, inovativnosti in ustvarjalnosti vseh posameznikov, tako da bodo z odličnim znanjem in kompetencami ter trdnimi vrednotami lahko uspešno vstopili na trg dela. Z vključitvijo mladih v moderniziran vajeniški sistem ter mladih raziskovalcev v znanost bomo preprečili njihov beg v tujino. Podpirali bomo razvoj visokega šolstva, ki bo med najboljšimi v Evropi omogočalo študentom pridobiti odlično znanje in kompetence. Z intenziviranjem bazičnih raziskav in vključevanjem znanosti v gospodarstvo ter ugodnim podjetniškim okoljem bo Slovenija pospešeno lovila korak z razvitimi industrijskimi državami na prehodu v četrto industrijsko revolucijo.

SDS bo v zdravstvu naredila red.

Zdravstvo bomo očistili odtekanja denarja za preplačevanje medicinskega materiala in ga namenili za zaposlovanje mladih zdravnikov, zdravstvenega osebja, za skrajševanje čakalnih dob, za napredek v slovenski medicini.

Varnost je temeljna človekova pravica in dobrina.

Okrepili bomo slovenski obrambni sistem in bistveno povečali število usposobljenih vojakov aktivne in rezervne sestave, ki bodo pripravljene braniti domovino.

Slovenija bo v prihodnje dosledno varovala skupno evropsko Schengensko mejo. Prizadevala si bo, da EU obstane v sedanjih okvirih Lizbonske pogodbe ali vsaj kot projekt miru in svobodnega trga. Če se bodo razgradni procesi kljub temu nadaljevali, se bo tesneje povezala z državami srednje Evrope.

Uporabili bomo vse možnosti, da bo Slovenija stala in obstala, ne glede na to, kaj se bo dogajalo v zunanjem okolju.

Slovenija v srcu

Bratje, naša pomlad gre iz tal. Bistra kot burja, močna kot val! (Rudolf Maister)

SDS s to resolucijo napoveduje neusmiljen boj za izkoreninjenje drugorazrednosti. Slovenija bo z našim bojem postajala prostor pravičnosti in blaginje za vse, ki so se zanjo pripravljene potruditi. Aktivno bomo sooblikovali tudi zunanje okolje in zagotovili varnost tudi v spremenjenih razmerah. K sodelovanju vabimo vse, ki jim pogum ni tuj in ki jim je naš skupen cilj blizu. Vse, ki jim gre za stvar in ki imajo Slovenijo v srcu.